

aftale med A.P. Møller, som efter alt, hvad vi kan få oplyst – men det er nu ikke så meget, vi har kunnet få oplyst indtil videre, og nogle af de spørgsmål, vi har stillet, har ministeren endog i spørgetiden direkte nægtet at besvare – så tyder det på, at den aftale er meget, meget elendig set fra samfundets synspunkt; til gengæld meget fordelagtig for selskaberne.

Staten vil gå glip af meget store beløb, og man har endog på forhånd foræret A.P. Møller en forlængelse af eneretsbevillingen fra 2012 til 2042 i en situation, hvor staten selv kunne have gået ind og overtaget og samfundet dermed også have fået hele indtægten i kassen i den lange periode.

Kl. 10.05

Det allermest triste ved situationen er så, at regeringen oven i købet nu har tænkt sig at benytte anledningen til at sælge ud af samfundets arvesølv og nu har bebudet et hurtigt salg af DONG. I en situation, hvor det netop er DONG, som skulle forvalte statens interesser i Nordsøen, vil man så oven i købet til at sælge DONG. Regeringen er godt på vej til med salget af DONG, Nordsøaftalen og elaftalerne fuldstændig at ødelægge dansk energipolitik og samtidig forære milliarder og atter milliarder til de selskaber, der allerede i forvejen er blevet så rigeligt forgyldt.

Jeg håber, vi kan få en god debat, og selvfølgelig håber jeg da på, at det flertal, der var, kan vende tilbage. Men jeg må nok sige, at Dansk Folkepartis udmeldinger også om DONG i den seneste tid har været triste. Partiet er åbenbart indstillet på, at skatteydernes penge skal ødsles bort.

Besvarelse

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Baggrunden for dagens forespørgsel er redegørelsen vedrørende Nordsøen, som jeg fremlagde for Folketinget for lidt over 2 uger siden, en redegørelse, der tager udgangspunkt i aftalen af 29. september med A.P. Møller. Med aftalen har vi fået skabt stabile og langsigtede rammer om den fremtidige aktivitet i Nordsøen, en aktivitet, som skaber store værdier til glæde for samfundet. Med aftalen sikres der arbejdsro for de næste mange år.

Det er vigtigt for staten, at der skabes den nødvendige langsigtede horisont for en fornuftig

tilrettelæggelse af aktiviteterne. Regeringen ser derfor meget positivt på, at A.P. Møller har fået ret til at fortsætte sine aktiviteter i tiden efter 2012.

Ved at undgå, at der skal ske et operatørskifte i 2012, bliver den samfundsøkonomiske gevinst meget større. Aftalen betyder, at det samlede overskud øges med omkring 27 mia. kr. i hele perioden fra 2004 til 2042. Det skyldes, at det bliver muligt for A.P. Møller at følge langsigtede strategier og investere i tillid til, at der er politisk stabilitet om vilkårene for efterforskning og indvinding af olie og gas i Danmark.

Aftalen med A.P. Møller udspringer af Folketingets ønske om at sikre staten en større andel af værdierne fra Nordsøen, som det kom til udtryk i den enstemmige vedtagelse i forbindelse med debatten her i Folketinget i februar i år. Det har også været mit udgangspunkt i drøftelser med A.P. Møller, at det var muligt at sikre en større andel af værdierne til staten på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og også afbalanceret måde. Det er så også derfor, at jeg kan konstatere, at en meget vigtig følge af aftalen er en markant forøgelse af statens indtægter, en markant stigning i statens andel af overskuddet fra værdierne i Nordsøen.

Ud over 20 pct.s overskudsdeling frem til 2012 og statslig deltagelse fra 2012 og frem er der foretaget meget væsentlige forbedringer af beskatningssystemet. De stærkt kritiserede fradragsordninger og muligheder for skattetænkning er radikalt ændret. Vi har skabt et system med mindst mulige incitamenter til skattetænkning. Desuden udfases royalty- og rørledningsafgiften, som ville have resulteret i for tidligt op-hør af produktionen fra oliefelterne.

Der er også med aftalen blevet ryddet op i det eksisterende skattesystem. Vi har fået lavet nogle passende overgangsordninger for de meget store fradrag, som selskaberne efter de eksisterende regler har oparbejdet.

Det nye system er indrettet, så staten fremover vil få en markant større andel af overskuddet end den, vi har fået hidtil, og større end den ville have været, hvis det nuværende system havde fortsat. I det gamle system har der historisk været en gennemsnitlig fordeling af overskuddet på 47 pct. til staten, 53 pct. til DUC, i de senere år har statens andel af overskuddet dog ligget på ca. 40 pct.

Kl. 10.10

Med det nye system kan staten se frem til en markant højere del af overskuddet. For hele af-